

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521010002
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8521010002.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 28. mája 2021 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obžalovanému D. Y. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný D. Y., nar. X.X.XXXX v G. U., trvale bytom G.. Z. XXX/X, C., okres G. U.,

je vinný, že

dňa 31.7.2020 v čase okolo 11:07 hod. pri výjazde z čerpacej stanice Gulf na cestu I/77 v časti 11,000 km, na ulici Svätej Anny v meste Podolíneec, okres Stará Ľubovňa, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Z. Z tabuľka s evidenčným číslom SL XXX BZ, po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Stoj, daj prednosť v jazde“ na hlavnú cestu smerom na mesto Poprad, pri vychádzaní na cestu I/77 nedal prednosť motocyklu E. K. XXX, tabuľka s evidenčným číslom GA XXX GE, ktoré viedol vodič U. R. po hlavnej ceste v smere na Starú Ľubovňu, tomuto vošiel do jazdnej dráhy, následkom čoho došlo k nárazu prednej časti motocykla do ľavých predných dverí vozidla Z. Z čím D. Y. porušil povinnosti vodiča § 4 ods. 1 písm. c/, § 20 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 137 ods. 1, ods. 2 písm. g/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom poškodenému U. R. spôsobil zranenie, a to zlomeninu tela stehennej kosti vľavo s posunom úlomkov, zlomeninu dolného konca vretennej kosti pravého zápästia s posunom úlomkov a s odlomením bodcovitého výbežku lakťovej kosti, trieštivú zlomeninu dolnej hrany jabĺčka vľavo s posunom úlomkov (s pretrhnutím jabĺčkovej šľachy), čiastočné zlomeniny koruniek zubov 15., 26., 36. a 46. (2. črenový zub vpravo hore, 1. stolička vľavo hore, 1. stolička vľavo dole a 1. stolička vpravo dole) a tržno-zmliaždenú ranu mäkkých tkanív brady vpravo, čo sú zranenia ťažké s dobou liečenia a práceneschopnosti súhrne na viac ako 42 dní (obvykle 4 až 6 mesiacov) a závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu života počas 10 až 12 týždňov, čím spôsobil majiteľovi poškodeného motocykla, spoločnosti JetCar s.r.o., so sídlom Sereď, Vonkajší rad 798, okres Galanta, IČO: 52686973, na motocykli E. K. XXX, tabuľka s evidenčným číslom GA XXX GE, škodu vo výške 2.900,- eur, na poškodenej prilbe na motocykle a pohonných hmotách do motocykla škodu vo výške 110,- eur a v súvislosti s liečebnými nákladmi, ktoré boli poskytnuté poškodenému U. R., bola zdravotnej poisťovni DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35942436, spôsobená škoda vo výške 6.367,13 eur,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody na 24 /dvadsaťštyri/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 30 /tridsať/ mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 60 /šesťdesiat/ mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému nahradiť poškodenej DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35942436, sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, spôsobenú škodu, v rozsahu uplatnenom v trestnom konaní vo výške 6.367,13 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú JetCar s.r.o., IČO: 52686973, sídlom Sereď, Vonkajší rad 798, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podal dňa 4.1.2021 tunajšiemu súdu obžalobu na D. Y. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona (ďalej tiež iba „Tr. zák.“), ktorého sa menovaný obžalovaný podľa obžaloby mal dopustiť tak, ako je uvedené i v skutkovej vete vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 28.5.2021, po prednesení obžaloby prítomnou prokurátorkou, obžalovaný bol poučený podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“) a podľa § 257 ods. 1 až 8 Tr. por., na čo obžalovaný učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., a to že je vinný; následne na všetky otázky súdu kladené mu v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal obžalovaný „áno“. Po vyjadrení na hlavnom pojednávaní prítomnej prokurátorky, poškodeného U. R. a obhajcu obžalovaného, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uvedené vyhlásenie obžalovaného prijal, pričom podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že nevykoná dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda súd už nevykonával dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku, t.j. k otázke viny, a obžalovaného týmto rozsudkom uznal vinným z ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovvej časti tohto rozsudku, nakoľko konaním uvedeným v skutkovej vete podanej obžaloby obžalovaný naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu a v danej veci neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by obžalovaný nebol za jeho spáchanie trestne zodpovedný, alebo, že by zanikla trestnosť spáchaného trestného činu.

Súd vo vzťahu k rozhodnutiu o treste a náhrade škody vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov, vrátane príslušných listinných dôkazov z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/119/2019, ako je podrobne popísané v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.5.2021.

Čo sa týka rozhodnutia o náhrade škody, poukazuje súd na to, že poškodený U. R. v prípravnom konaní síce uplatňoval (pri výsluchu 11.11.2020) nárok na náhradu škody, avšak tento nárok do skončenia vyšetrovania nevyčísliť, ani nekonkretizoval (čo do škody na majetku, čo do škody na zdraví a pod.), teda nebolo možné považovať uplatnenie nároku za riadne v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por., preto súd

týmto rozsudkom nijako v danom ohľade nerozhodoval (nebolo možné v tomto prípade jednak zaviazat' obžalovaného na náhradu škody podľa § 287 ods. 1 Tr. por. v konkrétnej výške, ani neboli naplnené podmienky na odkázanie poškodeného na civilný proces).

Čo sa týka poškodenej DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., táto do skončenia vyšetrovania riadne podľa § 46 ods. 3 Tr. por. uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 6.367,13 eur (prostredníctvom svojho splnomocnenca pri výsluchu dňa 22.10.2020, ku ktorému bol pripojený aj podrobný rozpis vynaložených nákladov s uvedením dátumov zdravotníckych výkonov od 31.7.2020 do 12.8.2020, s kódmi a názvami diagnóz, cien za jednotlivé úkony, označením poskytovateľov zdravotnej starostlivosti číslami faktúr a dátumami realizácie ich úhrad), ako aj v písomnom podaní z 20.8.2020. V tomto, v trestnom konaní riadne a včas uplatnenom rozsahu, neboli v danom prípade pochybnosti o dôvodnosti daného nároku čo do právneho dôvodu a výšky, súd preto zaviazal obžalovaného na náhradu škody menovanej poškodenej spoločnosti, čo však nijako neznamená, že by nejakým spôsobom v dôsledku priameho zaviazania jeho v súvislosti s odsúdením, došlo k nejakému zániku či obmedzeniu jeho práv podľa príslušných ustanovení § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. voči poisťovateľovi, u ktorého mal v rozhodnom čase uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“).

K rozhodnutiu o priamom zaviazaní obžalovaného na vyššie uvedenú náhradu škody súd pristúpil, okrem nespochybnenej dôvodnosti v trestnom konaní riadne a včas uplatneného nároku vo vyššie uvedenej výške, i preto, že v danom prípade je zrejmé z podania doručeného súdu 7.5.2021 spoločnosťou DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. a jeho príloh, že náklady vynaložené na poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému U. R. stúpili od 12.8.2020 k 15.2.2021 na 14.647,78 eur, pričom na uplatnenie ich náhrady zo strany menovanej zdravotnej poisťovne z poistenia zodpovednosti doposiaľ poisťovňa, u ktorej mal obžalovaný v rozhodnom čase uzavreté poistenie zodpovednosti, nepristúpila ani k čiastočnému plneniu voči zdravotnej poisťovni, poukazujúc pritom vo svojom podaní z 5.3.2021 adresovanom zdravotnej poisťovni na nijako vecne nekonkretizovanú požiadavku na predloženie znaleckého posudku z odboru cestná doprava „nakoľko ide o motocykel“ - odhliadnuc od toho, že znalecký posudok v prípravnom konaní zo strany OČTK nebolo zadané vypracovať, nakoľko v danom prípade neboli naplnené podmienky na nevyhnutnosť postupu podľa § 141 a nasl. Tr. por. (vzhľadom na jednoznačné preukazovanie rozhodujúcich skutočností výsledkami vykonaných úkonov a zabezpečených dôkazných prostriedkov - napr. obhliadka miesta cestnej dopravnej nehody s náčrtom a meraniami vzdialeností, fotodokumentácia, verejný kamerový záznam zachytávajúci miesto a priebeh nehody a pod.) pritom ďalšiemu poškodenému (viď nižšie) daná poisťovňa uplatnené nároky na náhradu škody, v príslušnom rozsahu, a to aj škody spôsobenej práve zavinením obžalovaného na poškodenom motocykli, plnila bez požiadavky na predloženie takéhoto posudku, čo v trestnom konaní z pohľadu súdu je absolútny prejav maximálneho nerovnakého prístupu daného subjektu príslušných právnych vzťahov k jednotlivým účastníkom týchto právnych vzťahov, jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi, ak nie doslova šikanózne konanie. Jeho pokračovaniu, aspoň ohľadom rozsahu riadne a včas uplatneného nároku zo strany poškodenej zdravotnej poisťovne v trestnom konaní, vzhľadom na zistenie, preukázanie a vyslovenie viny a zodpovednosti obžalovaného možno v trestnom konaní (v rámci tzv. adhézneho konania) zabrániť práve súčasným zaviazaním obžalovaného na náhradu riadne a včas uplatnenej škody v trestnom konaní postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por.

V prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody i spoločnosť JetCar s.r.o., a to v celkovej výške 3.000,- eur (z toho 2.890,- eur za poškodený motocykel, 100,- eur za poškodenú prilbu a 10,- eur za pohonné hmoty). Po podaní obžaloby predložila menovaná spoločnosť súdu listiny, ktorými bolo taktiež na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie, a z ktorých vyplýva, že z poistenia zodpovednosti (zmluva XXXXXXXXXXXX, poistený obžalovaný) príslušná poisťovňa nahradila menovanej spoločnosti sumu celkom 1.938,77 eur za poškodený motocykel (špecifikovaný vo výrokovej časti tohto rozsudku), ktorého všeobecná hodnota príslušným odborným subjektom bola určená v rámci likvidácie poistnej udalosti v sume 2.596,71 eur, zároveň hodnota predajných zvyškov v sume 290,- eur. Spoločnosť JetCar, s.r.o., jej štatutárny zástupca, sa na hlavné pojednávanie nedostavil (na hlavnom pojednávaní pritom nemožno vykonávať dokazovanie telefonicky, či e-mailom (na ktorých mal byť dostupný p. N. v zmysle e-mailu doručeného súdu 28.5.2021, ktorým ospravedlňoval svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní) a nebolo teda možné na hlavnom pojednávaní objasniť, či prípadne voči poisťovateľovi z poistenia zodpovednosti uplatnila spoločnosť JetCar, s.r.o. i nároky na náhradu za prilbu a pohonné hmoty a či aj tieto a ak áno v akom rozsahu boli už prípadne plnené, nebolo možné objasniť či menovaná poškodená

spoločnosť disponuje ešte s predajnými zvyškami motocykla, či ich predala, ak áno za akú sumu. V tomto smere by bolo potrebné odročovať hlavné pojednávanie, rovnako tak i vo vzťahu k hodnote motocykla zistenej pri likvidácii poisťnej udalosti, ktorá je (nevedno z akých dôvodov nižšia ako hodnota zistená v rámci prípravného konania), ako aj za účelom preskúmania dôvodnosti či nedôvodnosti krátenia poisťného plnenia o DPH, atď., navyše napriek preukázateľnému čiastočnému nahradeniu uplatnenej škody spoločnosť JetCar, s.r.o. v tomto konaní neurobila žiaden príslušný úkon, ktorým by z pôvodne uplatneného nároku na náhradu škody v trestnom konaní ustúpila. toto všetko by za účelom riadneho rozhodnutia v trestnom konaní o spoločnosťou JetCar, s.r.o. uplatnenom nároku na náhradu škody za súčasného stavu vyžadovalo vykonanie ďalšieho dokazovania a teda odročenie hlavného pojednávania, čím by presahujúc potreby samotného trestného stíhania trestné stíhanie obžalovaného predĺžilo, preto spoločnosť JetCar, s.r.o. bola týmto rozsudkom v celom rozsahu s nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázaná na civilný proces.

Len pre úplnosť, poisťovňa, ktorá plní poškodenému na základe poisťného zmluvného vzťahu uzavretého medzi ňou a osobou, ktorá za škodu zodpovedá, nemožno považovať za subjekt, na ktorý by v trestnom konaní prechádzali práva priznávané Trestným poriadkom ohľadom uplatnenia nároku na náhradu škody (§ 48 ods. 4 Tr. por.) právnomu nástupcovi poškodeného.

Čo sa týka rozhodnutia o treste, vykonaným dokazovaním je preukázané, že z miesta bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne, v zásade kladne s tým, že údaje o priestupkoch obžalovaného mesto Podolínec nevedie. Zo strany jeho zamestnávateľa je hodnotený kladne, na pracovisku má dobrú povesť, povinnosti plní svedomite, je ústretový, ochotný, nekonfliktný a medzi kolegami obľúbený.

Z výpisu evidenčnej karty obžalovaného ako vodiča vyplýva, že vodičské oprávnenia na vedenie motorových vozidiel príslušných skupín mu boli udelené 7.3.2018. od uvedenej doby sa dopustil na úseku cestnej premávky celkom dvoch priestupkov (v októbri a novembri 2018), za ktoré bol postihnutý pokutami po 10,- eur uloženými v blokových konaniach. V minulosti sa tiež, podľa údajov centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, dopustil jednak priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bolo uložené Okresným úradom Stará Ľubovňa pokarhanie, ako aj iného priestupku proti poriadku v správe podľa § 46 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za ktorý mu bola uložená Okresným úradom Stará Ľubovňa pokuta 10,- eur.

Zároveň je dokazovaním preukázané, že obžalovaný sa tu stíhaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Obžalovaný bol totiž trestne stíhaný v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 1T/119/2019, kde bol trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/119/2019 zo 17.9.2019, právoplatným 1.10.2019, uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., ktorého sa taktiež dopustil v súvislosti a počas vedenia motorového vozidla. Uvedeným trestným rozkazom mu bol uložený trest odňatia slobody na tri mesiace, jeho výkon podmienene odložený a určená skúšobná doba na štrnásť mesiacov; zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dvadsaťštyri mesiacov. Navyše tu stíhaného skutku sa dopustil krátko po tom, ako mu uznesením sp. zn. 1T/119/2019 zo dňa 10.6.2020, právoplatným 2.7.2020, bolo podmienene upustené od výkonu zvyšku vyššie uvedeného trestu zákazu činnosti.

K tu obžalovanému za vinu kladenej trestnej činnosti sa obžalovaný priznal, trestný čin oľutoval; na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por..

Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na to, že v tomto prípade išlo zo strany obžalovaného o spáchanie nedbanlivostného trestného činu, avšak súčasne s prihliadnutím na ním spôsobené následky a za súčasnej nemožnosti neprihliadnutia na to, že v rozmedzí 15 mesiacov na strane obžalovaného došlo k opakovanému spáchaniu obdobnej trestnej činnosti pri vedení motorového vozidla, dospel súd k záveru, že je na dosiahnutie zákonom vyžadovaného účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) v danom prípade potrebné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody, a to za súčasného uloženia príslušného trestu zákazu činnosti. Uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody (osobitne peňažného, resp. trestu povinnej práce) by bolo z pohľadu súdu príliš mierne a spáchanej trestnej činnosti, okolnostiam jej spáchania a následkom neprimerané a nedostatočné.

Za primeraný, vzhľadom na všetky zistené skutočnosti, považuje súd trest odňatia slobody v uloženej výmere dvoch rokov. Tu súd pre úplnosť musí poznamenať, že pritom tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, mal preukázanú na strane obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., ako aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a vychádzal pri určení výmery trestu z rovnosti pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného, a to napriek tomu, že nedopatrením pri príprave výroku rozhodnutia bol do jeho textu uvedený údaj i o použití ustanovenia ods. 3 § 38 Tr. zák., ktoré upravuje zníženie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu v prípade prevahy poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného. Súd tak, ako je príslušný výrok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, tento rozsudok vyhlásil (teda i s uvedením „použitia“ ods. 3 § 38 Tr. zák.) a preto nemožno v písomnom vyhotovení vyhláseného rozsudku, ani v jeho rovnopisoch danú zrejmu nesprávnosť napraviť postupom podľa § 174 Tr. por. (teda vypustiť údaj o § 38 ods. 3 Tr. por. z písomného vyhotovenia rozsudku, i keď je jasné, že v danom prípade toto ustanovenie nebolo a nemohlo byť použité a čo sa týka jeho uvedenia v príslušnom výroku rozsudku, ide o prostý blud v dôsledku prehliadnutia kvázi automatického vpísania daného údajja pri príprave rozsudku), pretože písomné vyhotovenie rozsudku a jeho rovnopisov musí byť v súlade s tým ako bol rozsudok reálne vyhlásený.

Zároveň súd je toho názoru, že nie je, s ohľadom na osobu obžalovaného, celkový jeho doterajší život a nedbanlivostnú povahu spáchanej trestnej činnosti nevyhnutné samotný výkon uvedeného trestu odňatia slobody nariadiť, preto jeho výkon súd podmienene odložil a určil obžalovanému skúšobnú dobu na tridsať mesiacov. Pritom súd prihliadol práve na to, že v krátkej dobe došlo zo strany obžalovaného k spáchaniu, i keď nedbanlivostnej, ale predsa obdobnej trestnej činnosti s súvislosťou s cestnou premávkou a prevádzkou motorového vozidla, čo svedčí o pravdepodobne danej ľahkovážnosti u obžalovaného, či povrchnosti a nezodpovednosti na strane obžalovaného k riadnemu dodržiavaniu právnych predpisov tak, aby záujmy nimi chránené neboli jeho konaním ohrozované a v konečnom dôsledku i porušené. Práve počas určenej skúšobnej doby (opäť treba zdôrazniť za súčasnej ochrany spoločnosti i zároveň ukladaným príslušným trestom zákazu činnosti) bude mať obžalovaný dostatočný priestor na riadne a nepochybniteľné preukázanie nápravy svojho správania a o vedenie riadneho života.

Pre úplnosť treba ešte dodať, že vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd nemohol, napriek takpovediac sile samotného vyhlásenia o vine ako vyplýva napr. zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.6.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 v súvislosti s ustanovením § 39 Tr. zák., v danom prípade uvažovať o tom, že by pre nápravu obžalovaného postačovalo uložiť trest odňatia slobody v nižšej než uloženej výmere, pretože ani zo spomenutého stanoviska Najvyššieho súdu SR v tomto smere nemožno vyvodzovať obligatórnosť takéhoto postupu, ale len to, že ním deklarovaná možnosť príslušného postupu musí byť odôvodnená v konkrétnom prípade i inými rozhodnými skutočnosťami pre uloženie konkrétneho druhu a výšky trestu, čo u obžalovaného v tejto veci naplnené nijako nie je.

Zároveň súd, keďže sa obžalovaný tu stíhaného trestného činu dopustil pri vedení motorového vozidla, a to v rozmedzí 15 mesiacov obdobne druhovo totožnej trestnej činnosti, pre akej spáchanie bol odsúdený už vo veci 1T/119/2019, postupom v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák., uložil obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zároveň (§ 34 ods. 6 Tr. zák.) i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, a to na šesťdesiat mesiacov, ktorú dobu súd v danom prípade považuje s poukazom na všetky vyššie uvedené a rozhodné skutočnosti, povahu trestnej činnosti a jej následky, okolnosti a spôsob spáchania trestného činu, s prihliadnutím na samotnú osobu obžalovaného, za primeranú na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák..

V tomto smere treba doplniť, že daný trest zákazu činnosti, za zistených skutočností bude postihovať v zásade výlučne samotného obžalovaného, nie sú preukázané skutočnosti, že by mal negatívne zasiahnuť jeho rodinu a blízke osoby, z pohľadu súdu aj za uloženia tohto trestu má obžalovaný, jednak s ohľadom na možnosti dnešnej doby, jednak vzhľadom na svoj vek plne zachovaný priestor nájsť si, aj lepšie platené ako terajšie, zamestnanie. Tento druh trestu spôsobuje, nazvime to komplikácie vo vzťahu k súčasnému pohodlnému životu človeka (ísť na nákup autom, odviezť sa kde kade keď si človek zmyslí, ísť do práce pohodlne sám autom a nie v preplnenej hromadnej doprave a pod.). Tieto skutočnosti však musí i obžalovaný, osobitne za skutočnosti, že výkon uloženého trestu odňatia slobody mu bol podmienene odložený, nepochybné prijať ako fakt, ktorý je, odhliadnuc od takto zabezpečenej ochrany

spoločnosti pred obdobným konaním obžalovaného, pre aké bol odsúdený, v zásade to najmenej, čo musí zniesť vzhľadom na následky svojho činu. Zároveň, práve v týchto obmedzeniach bude z pohľadu súdu daný i najsilnejší výchovný účinok na obžalovaného, ktorý si nepochybne o to viac bude vážiť po výkone tohto trestu možnosť viesť vozidlo a na značke „stoj“ už nepochybne v budúcnosti zastaví nielen formálne, ale na dostatočnú dobu a poriadne zistí celkovú situáciu v premávke okolo neho pred ďalšou jazdou.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.